

Adımı Söyle Bitsin Bu Kıyamet

– Efrahim · 21 Ağustos 2023

Ellerinden belli oluyormuş bir kadın Ben ellerinden yapılmış koca bir yapıyı
Şimdi ne desem de tamamlasam kendimi
Ne desem de bitse bu tasvirin yaşam hengamesi
Seni karanlıklardaki gölgenden tanırım
Ah Tanrım! Bu karanlıklarımı neden ben yarattım?
Seni benden diğerlerinden ayıran şeyi aramalıyız
Sende beni kalabalıklaştıran, yalnızlaştıran ya yaşamımız
Ben adımı sen söyleyince hatırladım
Neydi miras olarak konan yüzyıllardır yeryüzüne anılmayan, aranmayan
Ve arınmayan adım?
Ne olabilirdi ki enkazları bende toplayan kadın
Şimdi ellerini alıp göğsüme bastırmalıyım
Bastır kostalarım da kırılсын yalnızlığım
Kırılсын yanlışığım
Bitsin kargaşalığım
İnsanları soyutlaştırdığım
Bu düşünce bana kimden yar diye sorayım
Hangi şiirdi benim yar diye koynumda sakladığım
Oysa annemden öğrenmiştim yalnızlık geceleri biter diye
Şimdi bej bitiyorum gece hep aynı yerde
Gözkapalarım vurulan son kullanma tarihim miydi
Neydi beni onlardan ayıran günü geçmişliğimin rakamı
Sensiz kalınca her şey biter sandım
Oysa yeni başladı kaslarımın yırtılması
Yeni başladı gözlerimden akan yağmurun mevsimi
İçime ekilen bütün acılar çıkıyor yeryüzüne
Durun daha da ileriye gitmeyin diyorum
Öldürdüklerim sular içinde
Kefenleri ile çıkmış yeryüzüne
Topraklar kaymış
Gökyüzü artık dar geliyor ciğerime
Dağlar aşılımış bir bir
Ayaklarımı bağlayan bendeki hangi mucizedir
Yaşamaksa yaşamak tamam ama
Gel bitsin bu viran olmuş yeryüzünün kiri

Söyle artık adımı dinsic bu kıyamet